

Pirtin Viesti

N:o 3 — 16.12.1983

Nurmeksen evankelisen opiston toveriliiton julkaisu

Maailmassa on vielä toivoa

On tullut tavaksi pitää joulua lasten ja lastenmielisten juhlena. Joulun juhlamisen luonteeseen kuuluu jonkinlainen lapsenkaltainen huolettomuuteen heittäytyminen.

Ensimmäinen jouluna oli Lapsen juhla — pienen lapsen syntymäjuhla. Siitä juhlasta puuttui ulkonainen loisto — juhluvuuat toivat paimenille ilmestyvät enkelijoukot.

Ensimmäisenä jouluna Maria ja Joosef paimenten kanssa iloitsivat lapsen syntymästä.

Toisinaan olen miettinyt Marian, Jeesus-lapsen äidin osaa. Eihän Mariasta tosin paljon mitään kerrota — eikä hänen mietteitään äidiksi tulemisesta kuvailla. Kun evankelista Luukas on kertonut lapsen syntyneen, hän toteaa lyhyesti, että Maria kapaloi lapsen ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut sijaa majallossa. Miltä mahtoi Mariasta tuntua äidiksi tuleminen yksin — tai kaksin Joosefin kanssa? Millaista oli ottaa lapsi vastaan ilmeisesti elämille tarkoitettussa suojassa,

kun ihmisille varatut majalot olivat liian täynnä nuorten perheen saapessa?

Pieni lapsi mullistaa tulolaa vanhempiensa elämän. Varmaan kaikkia äitejä yhdistää se, että he haluavat oppia tuntemaan lapsensa, haluavat tietää, millainen hän, mitä hänelle kuuluu, mitä hänestä tulee. Kiinnostuneina äidit kuuntelevat, mitä heidän lapsestaan sanotaan.

Se, mitä Maria kuuli lapsestaan sanottavan, oli maailmanhistoriaa ja varmaan myös Marian elämä mullistavaa. Paimenet tulivat kertomaan, mitä he olivat kuulleet ja nähneet: lapsesta sanottiin, että hänessä oli suuri ilo tuleva kaikelle kansalle, että hän on Vapahtaja, joka on Messias, Herra. Evankelista kertoo, että Maria katki kaikki nämä sanat ja tutkisteli niitä sydämessään. Voimme hyvin kuvitella, että paimenten lähdettyä Marialla oli hiljaisia hetkiä ja aikaa miettiä kuulemaansa.

Ehkä parhaillaan joku joulunvalmistelun perin pohjin

väsyttämä äiti miettii, mitä joulusta kaiken kiireen keskellä voi jäädä mieleen. Ehkä joulua ei tunnukaan sellaiselta kuin olit toivonut. Ehkä siihen kuuluu myös riitsointuja ja epäsopua. Ei jääkään aikaa lepoon ja hiljentymiseen.

Ja kuitenkin — vaikka joulun ulkonaiset puitteet muuttuisivat ja jättäisivät mielen apeaksi, joulun sanoma ei. Ehkä monella perheenäidillä vasta joulun mentyä onkin aikaa Marian tavoin hiljentyä miettimään joulun todellista sanomaa. Se ei lakkaa olemasta tosi joulupäivän mentyä.

Maailmassa on vielä toivo: Vapahtaja on syntynyt. Joulu ei ole mikään ihmisten hyvän tahdon varassa juhlittava juhla: Enkelit ylistivät Jumalaa, joka on lähettänyt Vapahtajan maailmaan ja toivoittivat rauhaa ihmisille. Joita kohtaan Jumalalla on hyvä tahto.

Jumalan hyvä tahto on todellisuutta tänäänkin — se riittää — iloitse siitä.

TUULIKKI LUKKARINEN

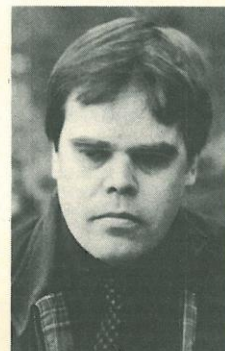
Pastori Matti Wirilander — johtokunnan uusi jäsen

Kannatusyhdistyksen kokouksessa adventtisunnuntaina valittiin opiston johtokunnan uudeksi jäseneksi pastori Matti Wirilander, joka siirtyi tämän vuoden marraskuun alussa Heinolasta Nurmekseen. Muiden teologien tavoin hän on opiskellut Helsingin yliopistossa, mistä hän valmistui vuonna 1981.

Pastori Wirilanderin puoliso Irene toimii seurakuntakuraattorina ja on kotoisin Pohjois-Karjalasta, Kontiolahdelta.

Pohjoiskarjalaisia pastori Wirilander luonnehtii avoimiksi ja vilkkaiksi ihmisiksi, joihin on helppo tutustua ja jotka meillä tulevat juttuun. Ensivaikutelman mukaan Nurmeksen seurakuntaelämä on vilkasta; seurakuntalaiset ovat aktiivisia ja kantavat vastuuta oman seurakuntansa asioista.

Kansanopistolaitos on pastori Wirilanderille tuttu jo 70-luvun alusta, jolloin hän itse opiskeli Suomen Nuoris-

opistossa kansankorkeakoululinjalla. Niinpä aikuiskoulutus kiinnostaa häntä edelleenkin. Opistojen hän arvioi kehittyvän muun muassa siten, että vanha yleissivistävä osa vähitellen syrjäytyy ja opistot eriytyvät vähitellen enemmän ammatillisiksi oppilaitoksiksi.

Alatalot — uusi talonmiesperheemme

Syyskuun alussa opistomme talonmiehen tehtävät otti vastuulleen Olavi Alatalo, joka on kotoisin täältä Lipinlahdesta. Hänen kotinsa on opistolta vain 4 kilometrin päässä, joten opisto on Olaville tuttu jo entuudestaan. Aiemmin Olavi viljeli kotitilaansa, mutta seitsemän viime vuoden ajan hän on ollut päätoimisena talonmiehenä kaupungin vuokratiloissa.

Uuden työpaikkansa hyvinä puolina Olavi pitää työn vaihtelevuutta ja monipuolisuutta. Lisäksi työ on hyvin itsenäistä ja tarjoaa luovuu-delle monia mahdollisuuksia. Myönteistä on lisäksi se, että työrytmiin voi säätää tehtävän ja tilanteen mukaan.

Alatalon perheeseen kuuluu Olavin lisäksi vaimo Elina, joka toimii Nurmeksen kaupungin kodinhoitajana, ja kolme tyttä: Anna-Kaisa (10), Leena (8) ja Anna-Maija (3). Vanhimmat työtävät peruskoulua Lipinlahdessa.

Elina ja Olavi kertovat perheensä sopeutuneen tänne oikein hyvin, sillä luonnon kauneus ja maaseutumainen ympäristö ovat koko perheen mieleen. Lapset kokevat avaran pihapiirin miellyttävänä leikkipaikkana, eikä kukaan heistä kaipaa takaisin kaupungin keskusta. Täällä työt voivat myös hoivalla koiraansa, joka hankittiin tänne

muuton jälkeen. He ovat myös innokkaita kerholaisia, vaikka kerhomatka on joskus pitkänen. Nyt talven tultua he pääsevät luistelemaan koulun valaistulle radalle, ja ensi kesänä he voivat uida omassa kotirannassaan.

Elinalle ja Olaville perhe on hyvin tärkeä ja erityisen huolenpidon kohde. Vapaa-aika-

naan Elina mielellään ulkoilee. Olaville kesämökki on rakas harrastus. Radio- ja televisioasentajan koulutuksen saaneena hän tietenkin asarko mielellään kaikenlaisten koneitten ja laitteiden parissa.

Toivotamme uuden perheen tervetulleeksi opiston työyhteisöön.

Laimi Rouhiainen

Olen saanut haastateltavaksi opistomme uuden käytännön linjan opettajan, tekstiilitaiteilija Laimi Rouhiainen. Hän on ollut jo 3 kk täällä. Hän on syntynyt Kokemäeltä, mutta on viettänyt lähes koko elämänsä niin sanottua kiertolaiselämää. Edellisenä asuinpaikkana oli Hanko. Laimi on valmistunut Kuopion koti- ja taideteollisesta oppilaitoksesta 1974.

Ennen Nurmekseen tuloa hän on työskennellyt Varsinais-Suomen kotiteollisuusyhdistyksessä ja viime vuonna Santalan kristillisessä kansanopistossa kudonnanopettajana.

Työnsä ohella Laimi on pitänyt lukuisia taidenäyttelyitä, joissa on ollut hänen suuri-koisia kuvakudoksiaan. Näyttelyitä on pidetty eri puolilla Suomea mm. Jyväskylässä, Turussa, Helsingissä ja nyt on 9.1.-84 Tampereella näyttely. Onpa Leningradissa asti laimi kuuluisa töistään.

Tänne tulonsa hän koki Jumalan johdatuksena. Laimi sanoo, että aika on kulunut nopeasti, töitä on riittänyt täällä, ympäristö on erilaista, mutta on mielenkiintoista tutustua korpimaisemaan. Ja on hyvä olla Jumalan asettamalla paikalla.

Toivomme Laimille hyvää jatkoa uudessa ympäristönsänsä!

Haastattelijana
Salla Ruuska

Kurssit 1984

Opistolla järjestetään seuraavat kurssit:

18.-24.2. kuntokurssi

19.-31.5. vanhusneuvoston laitosapulaisten täydennyskoulutus

4.-8.6. Englannin kurssi opettajille

11.-15.6. kielikurssi lukiolaisille

18.-23.6. kuntokurssi

24.-28.6. maallikkovastuun kurssi "ilman rovestia"

1.-8.7. paastokurssi

9.-13.7. rentoutuskurssi

14.-19.7. Karjalaisen kulttuurin kurssi

21.-27.7. uudistumiskurssi

22.-31.7. taidekäsityön kurssi

Katri Pennanen

Kotitalousopettaja Katri Pennanen o.s. Kannisto (59) Saarijärveltä kuoli perjantaina 5.8.1983 Jyväskylässä. Pirtin Viestin lukijakunnassa on paljon niitä, jotka muistavat hyvin Katrin 11 vuotta kestäneen työn opistolla. Tampereelta kotoisin oleva Katri Pennanen toimi Nurmeksen evankelisen opiston kotitalousopettajana vuosina 1949-60. Hän oli myös aktiivisesti mukana Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen lähetystyössä ja oli Lipinlahden Japaninlahetus työseuran perustajajäseniä. Hän avioitui Juuasta kotoisin olevan Sakari Pennasen kanssa. Perheen vakavana tarkoituksena oli muuttaa lähetystehtäviin Japaniin. Terveydelliset syyt kuitenkin estivät uran muutoksen. Sakari Pennanen ehti toimia vuosina 1956-58 Pohjois-Karjalan ja Kainuun piirisihteerinä.

Vuonna 1960 Pennaset muuttivat Nurmeksesta Keski-Suomeen Saarijärvelle missä Katri toimi ensin yhteiskoulun, ja vuodesta 1973 peruskoulun yläasteen kotitalouden lehtorina kuolemaansa saakka. Työssään ja yksityiselämässään vaatimattomana, ammattitaitoisena ja ahkerana ihmisenä Katri Pennanen sai lähimmäistensä varauksettomana hyväksymisen. Hänen harrastuksensa hengellisen työn lisäksi kohdistui kotitalouskerhotoimintaan peruskoulussa sekä kansalaisopistossa. Niinkään käsitöet kuuluivat hänen harrastuksiinsa.

Katri Pennanen valmistui ylioppilaaksi Tampereen työtölyseosta 1944. Hän kävi aluksi Hämeenlinnan alakansakouluseminaarin, josta valmistui 1974. Kotitalousopet-

tajaksi Helsingin kasvatustieteiden talouskoulusta hän valmistui 1949 ja auskultoi Helsingin tyttönormaalilyseosta 1950.

Katri Pennasen siunaustilaisuus oli Saarijärven kirkossa lauantaina 27.8. Aluksi soitti dir.cant. Väinö Viitasalo uruilla Bachin Adagion amolli. Siunauksen toimitti Katrin entinen esimies rovasti Toivo Salomaa, joka puhui muun muassa Katrin lempivirren 344 rohkaisevasta sanomasta. Rovasti Salomaata avusti siunaustilaisuudessa pastori Jorma Kuikka ja peruskoulun yläasteen kuoro lauloi mus.leht. Ulla Tenhusen johdolla.

Muistotilaisuutta vietettiin seurakuntatalossa. Ohjelmassa oli runsaasti musiikkia ja puheita. Katri Pennasen lempilaulun SK 295 "Ei laulamasta lakaa" jälkeen puhui rovasti Toivo Salomaa muistellen mm. opiston aikaista työtoveruutta. Lämmöllä hän, kuten opisto toveriliittoa edustanut piirisihteeri Pekka Lehtikoinen, muistelivat Katrin antamuksella suorittamaa koko opistoelämää sivustetta työtä. Erityisesti he muistelivat Katrin pitämää iltatartuksia ja muissa opistoilaisuuksissa pitämää puheita. Katri Pennasen viimeinen esimies rehtori Tauno Pasanen puhui myös siitä, miten arvostettu Katri oli oppilaiden ja työtovereiden keskuudessa. Hänellä ei tiedetty koskaan olleen ns. kurinpitovaikeuksia.

Puheessaan Katrin sisaren mies talousneuvos Aaro Mäki-Tanila muisteli rauman murteella, kuinka Katrin juuret olivat vahvasti Lounais-Suomen viljavilla lakeuksilla. Toisaalta äidin isän puolelta tuleva vahva merimieshenki on ohjannut tarkastelemaan oikeaa suuntaa, mistä joutuen puhuja lopuksi toivoi Katrille "sivumyönteästä tuult viemettellä matkalla!" Loppupuheessaan Katrin mies Sakari Pennanen viittasi Jobin sanoihin: "Herra antoi, Herra otti, kiitetty olkoon Herran nimi..." sekä Jobin uskoon "Minä tiedän lunastajani elävän." Samalla hän korosti, kuinka paljon suurempi armo meillä on uskoessamme Paavaliin tavoin: "Kiitos olkoon Jumalan, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!"

Sunnuntaina 28.8. Katri Pennanen maallinen maja kätettiin Nurmeksessa Porokylän hautausmaahan odottamaan ylösnousemuksen aamua.

Heikki Koukkunen on poissa

Monille opistomme kesä- ja talvikurssien osanottajille filosofian tohtori Heikki Koukkunen tuli tutuksi eloisana ja ilmeikkäänä esiintyjänä, joka omisti elämänsä karjalaisuuden — sen kielen ja kulttuurin — edistämiseksi. Omalla innokkuudellaan, ystävällisyydellään ja eläytymiskykyisyydellään hän hankki itselleen ja asialleen runsaasti ystäviä niin täällä opistolla kuin ympäri Suomea. Viime vuosina herännyt uusi kiinnostus ja harrastus karjalaisuutta kohtaan on varmasti paljolti juuri hänen ansiotaan.

Suojärvellä vuonna 1938 syntynyt Heikki Koukkunen kuoli Joensuussa 9.11.1983 vaikean sairauden murtamana.

Heikki Koukkunen väitteli filosofian tohtoriksi vuonna 1977. Samalla hänestä tuli ensimmäinen Joensuun korkeakoulusta valmistunut tohtori. Väitöskirjan aihe käsitteli ortodoksisen väestön ja valtiovallan suhteita 1800-luvulla.

Tuo aihe kulki Heikin mukana kaikkialle. Sana ja tieto karjalaisuudesta levisi nopeasti ja laajalti. Hän teki useita karjalaisuutta käsitteleviä pitkiä ja lyhytelokuvia, joita näemme melko usein myös tv:n ohjelmistossa. Yhdessä puolisonsa Anneli Olanto-Koukkusen kanssa hän levytti runsaasti karjalaisia lauluja. Opistomme luennoitsijana tri Koukkunen oli vuodesta 1977 asti. Erityisesti nurmekseläisillä on syytä kiittää tri Koukusta siitä työstä, jonka hän teki karjalaisen kulttuuriperinteen elävöittäjänä. Karjalaisuudesta Bomba-kulttuurineen on tullut jopa muotiaasia.

Käytännön linja, syksyllä 1983

Holopainen Hanna
Karpainen Hannele
Lehti Jaana
Olkinuora Päivi
Partanen Eine
Peltokangas Päivi
Saarinan Päivi
Tiensuu Laila
Tolvanen Virva

Kuopio
Kuopio
Vantaa
Suonenjoki
Pielavesi
Virtat
Mänttä
Nurmes
Nurmes

Vieraiden kielten ja matkailualan linja syksyllä 1983

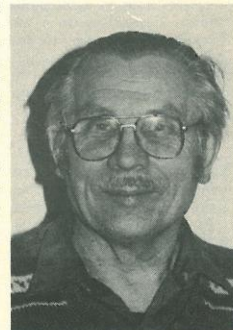
Hartikainen Jaana
Heinola Minna
Hyvönen Stiina
Ilomäki Lea
Jaamalainen Anne-Mari
Joronen Anne
Kankkunen Liisa
Karpainen Kaisu
Karpainen Minna
Komulainen Leena
Komulainen Reino
Kultanen Anne-Maarit
Leirilaakso Maija
Lempiäinen Maija
Lähteenmäki Terhi
Matihaldi Pia
Mielikäinen Riitta
Minkkinen Sirpa
Mäkinen Silja
Mörck Tea
Piiparinen Eija
Primetta Maarit
Puhakka Tuulevi
Päivänurmi Sari
Pääkkönen Helena
Riekinen Maija
Ruska Salla
Sahlman Anne
Savolainen Riitta
Siikanen Salla
Suutari Seija
Tahvanainen Päivi
Timonen Tarja
Tykkyläinen Birgit
Viilén Marja-Liisa
Vuori Hannele

Kaavi
Virtat
Sulkava
Äänekoski
Kuopio
Joensuu
Kuopio
Kuhmo
Lahti
Vieremä
Kolari
Kouvola
Joensuu
Imatra
Hämeenkyrö
Jämsä
Imatra
Imatra
Tampere
Lohja
Polvijärvi
Tuusula
Lammi
Joensuu
Kuopio
Rautavaara
Tampere
Liperi
Nilsä
Nurmes
Orimattila
Iloimantsi
Rautavaara
Uimaharju
Vantaa
Rajamäki

Vanha Urjalankylä heräsi henkiin

Urjalankylä on rakennettu uudelleen. Entinen puutyöopettajamme Osmo Urjanheimo on neljän vuoden ajan askarrellut kotikylänsä pienoismallin ääressä lukemattomia työtuenteja, mutta niin on syntynyt Urjalankylä uudelleen, nyt mittakaavassa 1:300.

Osmo on halunnut pienoismallillaan näyttää lapsilleen ja lapsenlapsilleen, millaista elämä oli isän ja ukin poika-vuosina. Talot ja koko kylä on tarkka pienoislajennos noin 60 vuoden takaisesta Urjalankylästä. Myös kyläläiset ovat haikein mielin verestäneet muistojaan pienoismallin ääressä. Mutta nuorelle polvelle pienoiskylä kertoo ihmeellisiä asioita. Ja kun Osmo pääsee muistelemaan ja kertomaan noista kaukaisista ajoista, taloista ja ihmisistä, kylä alkaa jälleen elää elämänsä.

Osmo on pienoismallillaan tehnyt paikallishistoriaa, joka haakee vertaistaan aikana, jolloin kaikki vanha revitään ja hävitetään.

Pirtin Viesti

Nurmeksen evankelisen opiston toveriliitto r.y:n julkaisu

Kolme numeroa vuodessa, Tilausmaksu 15 mk.

Päätöimittaja:
Paavo Kukkonen
Valokuvat:
Näppäri
Osote:
Opisto, Linja 1/12
75500 Nurmes
Puh. 976-30007, 30012
Postisiirtotili Ku 82253-4

Painopaikka:
Nurmeksen Kirjapaino Oy
Offsetrotatio 1983

KOKOUSKUTSU

Nurmeksen evankelisen opiston toveriliitto r.y:n vuosikokous sunnuntaina 25.3.1984 klo 11.00. Esillä sääntöjen määräämät asiat.

Tervetuloa!
HALLITUS

TOVERIPÄIVÄT

Marian päivänä 25.3.1984
klo 10.30 kahvi
klo 11.00 toveriliiton vuosikokous
klo 12.00 jumalanpalvelus
klo 13.30 päiväjuhla
Tervetuloa!

Opiston talous

Nurmeksen evankelisen opiston kannatusyhdistyksen syyskokouksessa adventtisunnuntaina hyväksyttiin ensi vuoden talousarvio, jonka loppusumma kohoaa lähes

2,4 miljoonaan markkaan. Budjetti on vain 4,5 % edellisvuotta suurempi. Suurimman menoerän muodostavat palkat.

Taloudesta vastaavat hen-

kilöt tuskailevat edelleen suurten lainamenojen vuoksi (v. 1984 n. 303.000,-). Niinpä opisto toivookin, että ystävät edelleenkin tukisivat opistoa.

Talouden tasapainottamiseksi johtokunnalle myönnettiin valtuudet 200 000 markan sitoumusten tekoon ensi vuonna.

Kannatusyhdistyksen ko-

kous valitsi opiston johtokuntaan paikkakunnalta pois muuttaneen Heikki Koiviston tilalle pastori Matti Wirilanderin.

Varsinaiseksi tilintarkastajiksi valittiin Ossi Rossi ja Mauri Timonen sekä varalle Tauno Leinonen ja Pentti Pulkkinen.

Henkilöuutisia

Tänä syksynä opistomme työntekijät ovat vaihtuneet harvinaisen paljon. Opiston pitkäaikaisin työntekijä, kudonnanopettaja Aune Surakka lähti eläkkeelle 31.10. 1983. Lähes viisitoista vuotta opistoa palvellut talonmiehemme Veli Nenonen siirtyi eläkkeelle — vähän ennen Aunea — elokuun lopussa.

Lisäksi opistomme siivoojien sairauden vuoksi Kielon ja Ainoa tehtäviä ovat hoitaneet Päivi Vilko ja Kirsti Martikainen. Lisäksi kurssi-ohjaaja on vaihtunut. Vainion Outi lähti jatkamaan opintojaan. Toimen varsinainen hoitaja Kaija Lähti opiskelee edelleen ahkerasti Helsingissä. Kurssi-ohjaajan tehtävät on uskottu entiselle rehtorillemme Tuulikki Lulkkarille (o.s. Rantanen).

PÄIVI VILKO on opiston uusiin ja nuoriin työntekijä. Hän on kotoisin Juuasta, mutta on vastikään muuttanut Nurmekseen. Siirtyminen kaupunkiin ei näissä oloissa ole tuottanut vaikeuksia. Työtään hän pitää raskaana, mutta viihtyy siitä huolimatta työssään. Kansanopistossa työskentely on hänen mielestään suurin piirtein samalaista kuin muuallakin. Päivi on suorittanut ammattikoulun ja tuli opistoon kesäapulaiseksi, mutta on tuurannut Ainoa 1.6.83 lähtien. Tärkeimpänä harrastukseensa Päivi pitää käsitöitä.

Siivoojimme Kielo Jänösen ja Aino Kortelaisen sijaisena ja lomistajana on kesästä 1978 lähtien ollut Kirsti Martikainen, joka on syntyperäisiä nurmekselaisia, Salmenkylästä. Nykyisin Kirsti asuu perheineen Kopraksen kurssikeskuksessa, joka on hänen varsinainen työpaikkansa. Hänen aikaisempia työpaikkojaan ovat olleet muun muassa Nurmeksen Saha ja Osuusmeijeri.

Kirstillä ja hänen työnjohtajamiheillään Väinöllä on neljä lasta: Helge, Heikki, Virpi ja Kirsi. Pojat ovat jo lähteneet maailmalle ja perustaneet omat perheensä, Virpi opiskelee Joensuun ammattikoulussa, nuorin lapsi Kirsi käy peruskoulua Lipinlahdessa. Tytöt harrastavat musiikkia ja liikuntaa. He ovat lisäksi erittäin kiinnostuneita hevosista.

Kirsti ja Väinö liikkuvat mielellään luonnossa ja ovat innokkaita kalastajia. Näin talvella Kirstin tapaa usein ladulta tai avannon ääreltä ahvenia narraamasta.

Opistoa Kirsti luonnehtii mielenkiintoiseksi ja virikkeeksi työpaikaksi.

Opiston henkilökuntaa

Takarivissä vasemmalta: keittäjä Kaija Pulkkinen, emäntä Riitta Väättäinen, talonmies Olavi Alatalo, toimistonhoitaja Vesa Kaskinen ja siivooja Kirsti Martikainen. Eturivissä vasemmalta: Maija Liisa Pasanen (saksa), Karin Bergman (ruotsi), Cris Holton (englanti), rehtori Timo Lulkkarinen ja kudonnanopettaja Laimi Rouhiainen. Kuvasta puuttuvat siivooja Päivi Vilko, keittäjä Irma Kuittinen, opettaja Paavo Kukkonen ja kurssisihteeri Tuulikki Lulkkarinen sekä siivoojat Aino Kortelainen ja Kielo Jänönen.

Opiskelijat

Takarivissä vasemmalta: Eija Piiparinen, Hanna Holopainen (k), Sirpa Minkkinen, Riitta Savolainen, Anne-Mari Jaamalainen, Mari Kultanen, Birgit Tykkyläinen, Hannele Karppinen (k), Maarit Primetta, Leena Komulainen, Laila Tiensuu (k) ja Kaisu Karppinen. Kolmas rivi vasemmalta: Päivi Tahvanainen, Pia Matihaldi, Hannele Vuori, Päivi Olkinuora (k), Jonna Lempiäinen, Tuulevi Puhakka, Minna Karppinen, Sari Päivänurmi, Lea Ilomäki, Jaana Lehti (k) ja Anne Joronen. Toisessa rivissä vasemmalta: Minna Heinola, Maija Leirilä, Eine Partanen (k), Riitta Mielikäinen, Salla Siikanen, Reino Komulainen, Tea Mörck, Salla Ruuska, Liisa Kankkunen, Terhi Lähteenmäki, Liisa Vilen, Silja Mäkinen ja rehtori Timo Lulkkarinen. Eturivissä vasemmalta: Anne Sahlman, Maija Riekkinen, Helena Pääkkönen, Päivi Peltokangas (k), Stiina Hyvönen, Jaana Hartikainen, Virva Tolvanen (k), Tarja Timonen ja Päivi Saarinen (k). k = käytännön linja.

Opiskelijoita tällä kurssilla on 45, joista käytännön linjalla 9 tyttöä. Tänäkin syksynä miesopiskelijoita on vain yksi, kolarilainen Reino Komulainen.

